

at et stærkere Løgeopsyn maatte være tilstede ved Sesssionerne.

Hoffmeyer: Jeg skal kun ved den Anledning, som dertil er givet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), understøtte den Bemærkning, som han gjorde, at det virkelig er Tilfældet, at der ved Udskrivningen bliver afsæet et uforholdsmæssigt ringe Antal til Artilleriet, saaledes at Børnepligten for Artilleristerne i den hele Krig i saa Henseende har været byrdefuldere end for de andre Baabenarter. Jeg veed meget vel, at dette er en Følge af den bestaaende Armeeplan, i hvilken der nemlig er bestemt, at der kun skal bestaae Cadres for Feltartilleri, og derimod ikke nogen for Fæstningsartilleri og for alle de andre Forretninger, som Artilleriet i Krigstid har, som f. Ex. ved de mobile og faste Parke, og det er derfor kun mit Haab, at denne Mangel vil blive afhjulpen ved den nye Armeorganisationsplan. Jeg kan endnu, som det sidste Beviis, for at denne Bemærkning er rigtig, her anføre, at rimeligviis vil det nu finde Sted, at naar Tropperne hjemmitteres, maa der ved Artilleriet blive et Mars Mandskab mere til Tjeneste end af de andre Baabenaarter, hvilket synes tydeligt nok at vise det Uforholdsmæssige i Tallet ved den aarlige Udskrivning af de forskjellige Mandskaber.

Krigsministeren: Den ærede Talers Conclussioner støtte sig aldeles ikke rigtigt paa de af ham opstillede Præmisses; deraf, at Artilleriet bliver holdt tilbage, maaskee 3 eller 4 Aar, medens Infanteriet permitteres med en yngre Alder, følger aldeles ikke, at der er Mangel paa Artillerie eller Overflod af Infanterie. Jeg paastaar det Modsatte; der har forholdsviis ikke viist sig nogen kjendelig Mangel, hverken paa Cavallerie, Artillerie eller Ingenieurer; derimod har der viist sig Mangel paa Infanterie, og jo mere vi havde kunnet faae deraf, jo mere havde vi kunnet bruge. Artilleriet har et betydeligt Materiale at passe, Cavalleriet ligeledes, og for at passe dette Materiale, maae flere af Mandskabet holdes inde til Tjeneste, medens den samme Grund ikke i samme Grad er tilstede ved Infanteriet. Vel er der nu indtraadt Fred, men der bliver

staaende et Corps tilbage i Slesvig til Ordens Vedligeholdelse, og for at være beredt paa, hvilke Eventualiteter der kunne indtræffe; disse Baaben, Artillerie og Cavallerie, maae beholde en stor Deel af deres Materiale og en stor Deel af deres Heste, og til dettes Vedligeholdelse og Pasning udfordres der Mandskab. Overførelsen af Artillerie og Cavallerie fra een Provinds til en anden er forbunden med Banffeligheder. Men disse Grunde finde ikke Sted i den Grad ved Infanteriet, og derfor kan man gaae videre i Permitteringen ved Infanteriet end ved de andre Baabenarter. Afgangen i Krigen, baade i Batailler og Forpostfægtninger, saavel som ved Sygdom, er langt større ved Infanteriet end ved de andre Baabenarter, og derfor maa man altid sørge for at have en større Styrke parat til dette Baabens Completering end til noget af de andre, hvor Afgangen ikke er saa stor, og jeg tillader mig at sætte min Mening imod den ærede Talers, og at mene, at jeg er ligesaa kompetent til at bedømme hvad der udfordres til hver Baabenart som han.

Tscherning: Det var mig kjært at høre den ærede Minister udtale saa bestemt, at Infanteriet er det, vi skulle have en Mængde af, og at Cavalleriet og Artilleriet have vi rundeligt af; det har været mig overmaade kjært at høre denne Udtalelse, og med Hensyn til Artilleriet glæder det mig dobbelt, thi det er langt lettere for Artilleriet at hjælpe sig med en stor Mængde uøvede Mennesker, leveret dem fra Infanteriet i paakommende Tilfælde, end det Omvendte er Tilfældet, og hvad der er mere, de skulle hjælpe dem dermed, Betjentene af Infanteriet skulle i Almindelighed hjælpe Betjentene ved Fæstningsartilleriet.

Det, hvorfor jeg tidligere vilde have taget Ordet, var med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand fra Egnen ved Aarhus nævnte. Han meente, at man ved Sesssionerne burde have et større Løgetilsyn; jeg troer, at man egentlig skal gaae ud paa at organisere Sesssionerne paa en anden Maade, ellers kommer man ikke ud af det, og paa at indskrænke Antallet af de Sygdomme, hvorfor man kasserer strax ved Sesssionen til de færrest mulige. Den Mand, som uden Fare for Sundheden